Adj. °ल *u.* °लिन् einen solchen tragend (*Kṛshṇa*).
वनराजि *u.* °जी *f.* Baumreihe.
वनर्गु im Walde wandelnd.
वनलता *f.* wilde (Wald-) Winde.
वनवास *m.* das Wohnen im Walde; *Adj.* i. W. wohnend; *m.* Wäldler.
वनवासिन् = *vor. Adj.*
वनश्वन् *m.* Schakal (Waldhund).
वनस् *n.* Verlangen *o.* Anmut.
वनस्य im Walde befindlich, wild; *m.* Wäldler.
वनस्पति *m.* (*eig.* Waldesfürst) Baum, Stamm, Pfahl, Opferpfosten, Holz. *Du.* Mörser und Keule.
वनान्त *m.* Waldgegend, Wald.
वनान्तर *n.* das Innere eines Waldes. °रम् in den Wald, °रे im W., °रात् aus dem W.
वनि *f.* Wunsch, Verlangen.
वनिका (—°) *f.* Wäldchen.
वनिता (*s.* 1. **वन्**) *f.* Geliebte, Gattin, Weib.
वनितर् *m.* Inhaber, Besitzer (*mit Acc.*).
1. **वनिन्** begehrend; spendend.
2. **वनिन्** *m.* Baum.
वनिन *n. dass.*
वनिष्ठ (*Superl.*) *u.* **वनीयस्** (*Compar.*) am meisten (mehr) erlangend *o.* mitteilend.
वनिष्ठु *m.* Eingeweide.
वनीवन् verlangend.
वनु eifrig; *m.* Feind.
वनुष्, **वनुष्यति** eifrig sein, angreifen, *mit* **अति** hinausstreben über (*Acc.*).
वनुस् verlangend, eifrig, anhänglich; *m.* Nachsteller, Feind.
वनेचर, *f.* ई im Walde schweifend; Waldbewohner, -in.
वनैकदेश *m.* eine Stelle im Walde.
वनोद्देश *m. dass.*
वनोद्भव *m.* waldgeboren, Wald-.
वनोपप्लव *m.* Waldbrand (*eig.* -unfall).
वनोपेत in den Wald zurückgezogen.
वनौकस् im Walde wohnend. *m.* Waldbewohner *o.* Waldtier.
वनौषधि *f.* wildes (Wald-) Kraut.
वन्तर् *m.* Inhaber, Besitzer (*mit Gen.*).
वन्द्, **वन्दते** (°ति) ehren, begrüfsen. *Caus.* **वन्दयति** *dass.* **अभि** *dass.*
वन्द् (—°) ehrend.
1. **वन्दन** *m. Mannsn.*; *n.* Ehrenbezeugung, Lob, Preis.
2. **वन्दन** *n.* Schmarotzergewächs, Ausschlag, Flechte.
वन्दनीय zu verehren.
वन्दारु ehrend, preisend; *n.* Lob, Preis.
वन्दितर् *u.* **वन्दितृ** *m.* Preiser.
वन्दितव्य zu loben, zu ehren.
वन्दिन् *s.* **बन्दिन्**.
वन्द्य = **वन्दितव्य**.
वन्धुर *n.* Wagensitz.
वन्ध्य unfruchtbar, unnütz, vergeblich. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*
वन्य *Adj.* Wald-, wild; *m.* Waldtier, Waldgewächs (*auch n.*).
वन्यवृत्ति von Waldfrüchten lebend.
वन्येतर nicht (*eig.* anders als) wild; zahm.
वन्वन्त् *u.* **वन्वान** *s.* 1. **वन्**.
1. **वप्**, **वपति**, °ते scheren, abscheren, abgrasen. *Med.* sich scheren. *p.p.* **उप्त** geschoren. *Caus.* **वापयति**, °ते scheren lassen; *Med.* sich sch. l.
2. **वपति**, °ते hinstreuen, säen, hinwerfen, bestreuen, besäen. *p.p.* **उप्त** hingeworfen, zerstreut, gesät (*auch* **उपित**); bestreut, bedeckt, übergossen mit (*Instr. o.* —°). *Caus.* **वापयति** säen, pflanzen; *p.p.* **वापित** gesät. **आ** einstreuen, hineinwerfen, -schütten, -legen; beifügen. *Caus.* beimischen, beimengen; kämmen, ordnen (*das Haar*). **उद्** ausschütten, herausschaffen, hervorziehen. **नि** hinschütten, hin-, niederwerfen; *p.p.* **न्युप्त** *u.* **निवप्त** hingeschüttet *o.* -geworfen (*Würfel*). **निस्** herausschütten, zuteilen, darbringen (*r.*). **प्र** ausstreuen, hinwerfen. **प्रति** einstecken, einfügen; *p.p.* **प्रत्युप्त** eingesteckt in (*Loc. o.* —°); besteckt, belegt mit (—°). **सम्** einschütten, hineinlegen, zusammenthun.
वप *m.* Säer.